

2. Lekcje religii i inne formy życia religijnego, o których mowa w ust. 1, organizowane są w zakładzie zgodnie z ustalonym porządkiem wewnętrznym, w grupach lub indywidualnie.

3. Dyrektor zakładu i kapelan, zgodnie ze swoimi uprawnieniami i kompetencjami, zapewniają organizację lekcji religii, prowadzonych na podstawie programu nauczania religii wynikającego z odrębnych przepisów, w ramach planu zajęć szkolnych, a także organizację innych form życia religijnego, o których mowa w ust. 1.

§ 3. 1. Dyrektor zakładu zawiera z kapelanem stosowną umowę w celu zapewnienia nieletnim uczestniczenia w lekcjach religii i praktykach religijnych, korzystania z postug religijnych i organizacji pracy duszpasterskiej.

2. W umowie, o której mowa w ust. 1, określa się w szczególności zakres czynności kapelana, zasady zastępowania przez inne osoby podczas jego nieobecności lub w razie nagłej potrzeby udzielenia postugi religijnej, zasady współdziałania z dyrektorem zakładu oraz przypadki, w których umowa może ulec rozwiązaniu.

§ 4. 1. Nadzór pedagogiczny nad nauczaniem religii, w zakresie metodyki nauczania i zgodności z programem, prowadzi dyrektor zakładu oraz pracownicy

nadzoru pedagogicznego, na zasadach określonych w przepisach odrębnych.

2. Wnioski wynikające ze sprawowania nadzoru pedagogicznego mogą być przekazywane właściwym władzom kościołów lub innych związków wyznaniowych.

§ 5. 1. Dyrektor zakładu zapoznaje i poucza kapelana i osoby wyznaczone do jego zastępowania, o których mowa w § 3 ust. 2, o treści i skutkach stosowania przepisów dotyczących:

- 1) zasad porządku i bezpieczeństwa oraz regulaminów obowiązujących w zakładzie,
- 2) tajemnicy służbowej,
- 3) ochrony danych osobowych.

2. W przypadku rażącego naruszenia przepisów, o których mowa w ust. 1, przez kapelana lub przez osobę go zastępującą, dyrektor zakładu może cofnąć tym osobom prawo wstępu na teren zakładu, powiadamiając o tym właściwe władze kościołów lub innych związków wyznaniowych.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *S. Iwanicki*

1158

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 21 września 2001 r.

zmieniające rozporządzenie — Regulamin wewnętrznego urzędowania sądów powszechnych.

Na podstawie art. 37 pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1994 r. Nr 7, poz. 25, Nr 77, poz. 355, Nr 91, poz. 421 i Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 34, poz. 163 i Nr 81, poz. 406, z 1996 r. Nr 77, poz. 367, z 1997 r. Nr 75, poz. 471, Nr 98, poz. 604, Nr 106, poz. 679, Nr 117, poz. 751—753, Nr 121, poz. 769, Nr 124, poz. 782 i Nr 133, poz. 882, z 1998 r. Nr 98, poz. 607, Nr 160, poz. 1064 i Nr 162, poz. 1118 i 1125, z 1999 r. Nr 20, poz. 180, Nr 60, poz. 636, Nr 75, poz. 853, Nr 83, poz. 931 i Nr 110, poz. 1255, z 2000 r. Nr 48, poz. 551, Nr 50, poz. 580, Nr 56, poz. 678, Nr 114, poz. 1193, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1314 i 1319 oraz z 2001 r. Nr 106, poz. 1149) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 19 listopada 1987 r. — Regulamin wewnętrznego urzędowania sądów powszechnych (Dz. U. Nr 38,

poz. 218, z 1989 r. Nr 53, poz. 315, z 1990 r. Nr 66, poz. 394, z 1992 r. Nr 16, poz. 67, z 1996 r. Nr 70, poz. 334, z 1998 r. Nr 100, poz. 644, z 2000 r. Nr 42, poz. 480 i Nr 117, poz. 1246 oraz z 2001 r. Nr 102, poz. 1123) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w tytule II nazwa działu III otrzymuje brzmienie:

„Dział III

Czynności w sprawach karnych i w sprawach o wykroczenia”;

- 2) w § 344 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wstępne czynności w sprawach karnych oraz w sprawach o wykroczenia powinny zmierzać do tego, aby w każdej sprawie rozstrzygnięcie zapadło w miarę możliwości w pierwszym wyznaczonym terminie rozprawy lub posiedzenia.”;

- 3) § 351 otrzymuje brzmienie:
- „§ 351. 1. Kierownik sekretariatu ponownie zwraca się do Krajowego Rejestru Karnego o nadstanie danych o karalności, jeżeli dane znajdujące się w aktach sprawy pochodzą sprzed 6 miesięcy.
2. W razie gdy w aktach sprawy nie ma danych o stosowanych środkach wychowawczych lub poprawczych względem osoby, która nie ukończyła 21 lat, kierownik sekretariatu zwraca się również o te dane.”;
- 4) w § 352² ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Odpis zarządzenia o odmowie przyjęcia kasacji doręcza się stronie, która ją wniosła.”;
- 5) w § 355 po wyrazach „w sprawach o przestępstwa” dodaje się wyrazy „i wykroczenia”;
- 6) po § 355 dodaje się § 355¹ w brzmieniu:
- „§ 355¹. W przypadku gdy w postanowieniu o uchyleniu prawomocnego mandatu karnego nałożonego przez finansowy lub niefinansowy organ dochodzenia sąd nakazał podmiotowi, na którego rachunek pobrano grzywnę, zwrot uiszczonej kwoty — przewodniczący wydziału zarządza niezwłoczne zawiadomienie tego podmiotu oraz ukaranego przez przesłanie im odpisów postanowienia.”;
- 7) w § 361⁷ dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
- „4. W przypadku gdy zastosowanie tymczasowego aresztowania dotyczy wychowanka zakładu poprawczego lub schroniska dla nieletnich, sąd zawiadamia o tym właściwy sąd rodzinny.”;
- 8) w § 368¹ ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. W postanowieniu o zastosowaniu lub przedłużeniu tymczasowego aresztowania wydanym w postępowaniu sądowym, sąd każdorazowo, aż do uprawomocnienia się orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie, oznacza czas trwania oraz termin, do którego tymczasowe aresztowanie ma trwać.”;
- 9) w § 368³ dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
- „3. Jeżeli sąd nie uznał za celowe dalszego stosowania tymczasowego aresztowania, niezwłocznie zawiadamia o tym wstępnie, w dowolnej formie, administrację zakładu karnego — przed upływem terminu aresztowania, określonego w postanowieniu o jego zastosowaniu. Zawiadomienie to nie zwalnia sądu od obowiązku wysłania administracji zakładu karnego dokumentacji, o której mowa w przepisach poprzedzających.”;
- 10) § 369 otrzymuje brzmienie:
- „§ 369. 1. W razie konieczności przedłużenia tymczasowego aresztowania na czas przekraczający okres, o którym mowa w art. 263 § 3 kpk, sąd, przed którym sprawa się toczy, występuje do właściwego sądu apelacyjnego z wnioskiem o przedłużenie stosowania tymczasowego aresztowania z takim wyprzedzeniem, aby sąd ten otrzymał wniosek wraz z aktami sprawy nie później niż 14 dni przed upływem określonego dotychczas terminu stosowania tego środka.
2. Zawiadomienie o wystąpieniu do sądu apelacyjnego z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, wysyła się niezwłocznie do administracji zakładu karnego lub aresztu śledczego.”;
- 11) w tytule II w dziale III rozdział 5 otrzymuje brzmienie:
- „Rozdział 5
Czynności w sprawach o wykroczenia
- § 391. Po wptynięciu wniosku o ukaranie, złożonego przez oskarżyciela publicznego lub pokrzywdzonego występującego jako oskarżyciel posiłkowy — przewodniczący wydziału dokonuje wstępnej kontroli wniosku w celu ustalenia, czy spełnia on warunki formalne określone w art. 57 § 2—4 ustawy — Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia, po czym niezwłocznie wydaje stosowne zarządzenia lub postanowienia.
- § 392. W przypadku złożenia wniosku o ukaranie przez pokrzywdzonego, jako oskarżyciela posiłkowego — przewodniczący wydziału, dokonując wstępnej kontroli tego wniosku, zarządza niezwłoczne zawiadomienie o nim właściwego oskarżyciela publicznego i wezwanie go do złożenia w terminie 7 dni materiału dowodowego zebranego w toku czynności wyjaśniających w danej sprawie lub do złożenia oświadczenia o braku takiego materiału.
- § 393. 1. Zarządzenie przewodniczącego wydziału o zwrocie wniosku wobec stwierdzenia braków formalnych, o którym mowa w art. 59 § 1 ustawy — Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia — wykonuje się niezwłocznie, ustalając wnioskodawcy siedmiodniowy termin do uzupełnienia wszystkich stwierdzonych i wskazanych w zarządzeniu braków.
2. Jeżeli wniosek nie pochodzi od oskarżyciela publicznego lub pełnomocnika, w zawiadomieniu, o którym mowa w ust. 1, należy wskazać skutki niewykonania zarządzenia w określonym terminie.
- § 394. 1. Przewodniczący wydziału, wydając zarządzenie o wszczęciu postępowania, kieruje jednocześnie sprawę do rozpoznania na rozprawie lub na posiedzeniu albo zarządza wykonanie innych niezbędnych czynności.
2. Zarządzenia, o których mowa w ust. 1, oraz oryginał postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania w przypadku,

gdy istnieją okoliczności wyłączające wszczęcie postępowania, umieszcza się w aktach przed wnioskiem o ukaranie.

§ 394¹. 1. Przewodniczący wydziału, kierując sprawę na rozprawę lub posiedzenie, określa osoby podlegające wezwaniu lub zawiadomieniu o terminie i miejscu rozprawy lub posiedzenia ze stosownym pouczeniem oraz ze wskazaniem skutków określonych w art. 60 § 2 zdanie drugie i art. 65 § 3 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.

2. Do zawiadomienia lub wezwania, o którym mowa w ust. 1, kierowanego do obwinionego, dołącza się odpis wniosku o ukaranie.

§ 394². 1. Zawiadomienie o rozprawie lub posiedzeniu oskarżyciela publicznego dokonuje się przez przekazanie mu wykazu spraw wyznaczonych do rozpatrzenia w określonym dniu — niezwłocznie po sporządzeniu tego wykazu.

2. Sprawy z udziałem tych samych stron lub osób — w miarę możliwości należy wyznaczyć w tym samym dniu w następującej po sobie kolejności.

§ 394³. W razie złożenia przez obwinionego wniosku o wyznaczenie obrońcy z urzędu lub o zwolnienie od kosztów postępowania — stosuje się odpowiednio § 350.

§ 394⁴. W razie śmierci oskarżyciela posiłkowego sąd zawiadamia o możliwości i terminie wstąpienia w prawa zmarłego tylko znane sądowi osoby najbliższe zmarłego.

§ 394⁵. W przypadku, o którym mowa w art. 82 § 5 pkt 1 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia, zarządzając natychmiastowe osadzenie skazanego w zakładzie karnym, stosuje się odpowiednio przepis § 361⁵.

§ 394⁶. 1. Zarządzając zatrzymanie paszportu lub innego dokumentu upoważniającego do przekroczenia granicy na podstawie art. 82 § 5 pkt 2 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia, sąd wydaje skazanemu pokwitowanie stwierdzające jedynie fakt zatrzymania tego dokumentu i zawiadamia o tym wydział paszportowy lub — w odniesieniu do obcokrajowca — właściwy wydział konsularny.

2. Zwracając obwinionemu dokument, o którym mowa w ust. 1 lub na podstawie art. 91 § 4 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia, przewodniczący wydziału wydaje go za pokwitowaniem właściciela.

3. W razie nieodebrania dokumentu w określonym terminie sąd zwraca paszport lub inny dokument upoważniający do przekroczenia granicy, właściwemu wy-

działowi paszportowemu lub — w odniesieniu do cudzoziemców — wydziałowi konsularnemu.

§ 394⁷. 1. Prezes sądu zapewni niezbędne warunki organizacyjne do rozpoznawania spraw o wykroczenia w trybie przyspieszonym, a w szczególności: lokale do rozpoznawania spraw, dyżury sędziów orzekających oraz możliwość korzystania przez obwinionych z pomocy obrońców.

2. Prezes sądu i przewodniczący wydziału obejmują szczególnym nadzorem czynności podejmowane przez sąd w sprawach o wykroczenia rozpatrywanych w postępowaniu przyspieszonym, ze specjalnym uwzględnieniem zachowania terminów w postępowaniu międzyinstancyjnym oraz w tych sprawach, w których orzeczona została natychmiastowa wykonalność wyroku skazującego.

§ 394⁸. Odpis nakazu karnego orzeczonego wyrokiem wydanym na posiedzeniu doręcza się oskarżycielowi i obwinionemu, jeżeli nie brali oni udziału w posiedzeniu lub nie byli obecni przy ogłoszeniu, z pouczeniem o terminie i sposobie zaskarżenia.

§ 394⁹. W razie gdy w postanowieniu o uchyleniu prawomocnego mandatu karnego sąd nakazał podmiotowi, na którego rachunek pobrano grzywnę, zwrot uiszczonej kwoty — przewodniczący wydziału zarządza niezwłocznie zawiadomienie tego podmiotu oraz ukaranego przez przestanie im odpisów postanowienia.

§ 394¹⁰. Przekazane przez Policję na podstawie art. 136 ust. 1 Prawa o ruchu drogowym zatrzymane prawo jazdy przechowuje się w miejscu określonym przez prezesa sądu do czasu wydania przez sąd merytorycznego rozstrzygnięcia w tym przedmiocie, a następnie zwraca prawo jazdy właścicielowi lub przekazuje organowi właściwemu do spraw komunikacji."

§ 2. W sprawach o wykroczenia, w których wniesiono lub złożono odwołanie od orzeczenia kolegium do spraw wykroczeń, sąd rejonowy pozostawia ten środek odwoławczy bez rozpoznania w przypadkach, o których mowa w art. 430 § 1 w związku z art. 429 § 1 albo w art. 432 Kodeksu postępowania karnego, albo go rozpoznaje.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 30 września 2001 r., z wyjątkiem § 1 pkt 11, który wchodzi w życie z dniem 17 października 2001 r.